

Nd.

307. Frumvarp

til laga um tekjuskatt og lóðargjöld i Reykjavík.

(Eftir 2. umr. i Nd.).

I. kafli.

Um tekjuskatt.

Skattskylda.

1. gr.

Tekjuskatt skal greiða i bæjarsjóð samkvæmt ákvæðum þeim, er hjer fara á eftir:

Af tekjum frá og með	300 kr. að	800 kr.	1 ⁰ / ₀
— — — —	800 — —	1100 —	1 ¹ / ₄ ⁰ / ₀
— — — —	1100 — —	1400 —	1 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
— — — —	1400 — —	1700 —	1 ³ / ₄ ⁰ / ₀
— — — —	1700 — —	2000 —	2 ⁰ / ₀
— — — —	2000 — —	2300 —	2 ¹ / ₄ ⁰ / ₀
— — — —	2300 — —	2600 —	2 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
— — — —	2600 — —	2900 —	2 ³ / ₄ ⁰ / ₀
— — — —	2900 — —	3200 —	3 ⁰ / ₀
— — — —	3200 — —	3500 —	3 ¹ / ₄ ⁰ / ₀
— — — —	3500 — —	3800 —	3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
— — — —	3800 — —	4100 —	3 ³ / ₄ ⁰ / ₀
— — — —	4100 — —	4500 —	4 ⁰ / ₀
— — — —	4500 — —	5000 —	4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
— — — —	5000 — —	5500 —	5 ⁰ / ₀
— — — —	5500 — —	6000 —	5 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
— — — —	6000 — —	6500 —	6 ⁰ / ₀
— — — —	6500 — —	7000 —	6 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
— — — —	7000 — —	8000 —	7 ⁰ / ₀
— — — —	8000 — —	9000 —	7 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
— — — —	9000 — —	10000 —	8 ⁰ / ₀
— — — —	10000 — —	12000 —	8 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
— — — —	12000 — —	15000 —	9 ⁰ / ₀
— — — —	15000 — —	20000 —	9 ¹ / ₂ ⁰ / ₀
— — — —	20000 — —	30000 —	10 ⁰ / ₀
— — — —	30000 — —	40000 —	11 ⁰ / ₀
— — — —	40000 — —	50000 —	12 ⁰ / ₀
— — — —	50000 — —	75000 —	13 ⁰ / ₀
— — — —	75000 — —	100000 —	14 ⁰ / ₀
— — — —	100000 — og þar yfir —	—	15 ⁰ / ₀

Af öllum tekjum skal því slept, sem afgangsverður þegar tekjuhæðinni er deilt með 50. Af lægri tekjum en 300 kr. greiðist eigi skattur.

2. gr.

Ef þörf gerist til þess að ná samræmi milli tekjuskattsupphæðar þeirrar, er greiða skal eitt hvert ár, og tekjuskattsupphæðar þeirrar, er bæjarstjórn hefir áætlað á fjárhagsáætlun fyrir það ár, má lækka eða hækka hundraðstölur þær, sem ákveðnar eru í 1. gr., með því að margfalda þær allar, hverja fyrir sig, með sömu hreyfitölu. Hreyfitala þessi má aldrei vera lægri en 0,60 og aldrei hærri en 1,40, nema $\frac{2}{3}$ hlutar bæjarstjórnar samþykki og stjórnarráðið staðfesti.

3. gr.

Skattinn greiða:

1. Allir þeir, sem búsettir eru í Reykjavík, og það eins þótt þeir dvelji um stundarsakir utan bæjar, þjer á landi eða í útlöndum, án þess að flytja sig búferlum úr bænum.

2. Sjerhver sá einstaklingur, fjelag eða stofnun, sem rekur arðsama atvinnu eða starfrækslu í bænum 4 mánuði ársins eða lengur, þótt ekki eigi heimili í bænum.

3. Öll hlutafjelög, samlagshlutafjelög og önnur fjelög með takmarkaðri ábyrgð, sem heimilisfang eiga í bænum, nema tekjuafgangi sje einungis varið til velgerðar eða mannúðarfyrirtækja. Enn fremur framleiðslufjelög, samvinnufjelög, pöntunarfjelög og önnur slik fjelög með heimilisfangi í bænum, sem hafa þann tilgang að starfa til efnahagsmuna fyrir fjelagana, og það eins þótt afrakstur sá, sem verða kann af starfsemi, sje eigi allur eða að hluta talinn fjelaginu sem slíku til tekna, samkvæmt fyrirkomulagi því, sem er á starfsemi þess og reikningsfærslu. Stofnanir þær, er hjer voru nefndar, en ekki eru heimilisfastar í bænum, greiða skatt, ef þær ástæður eru fyrir hendi, sem getið er í 2. lið. Umboðsmenn utanbæjarfjelaga bera einnig ábyrgð á skattgreiðslunni.

4. gr.

Undanþegnir skattskyldu eru þeir menn, fjelög eða stofnanir, sem samkvæmt ákvæðum gildandi laga eða venju eru sjerstaklega undanþegnir skattskyldu til bæjarins.

5. gr.

Með þeim undantekningum og takmörkunum, sem síðar greinir, teljast allar árstekjur skattgreiðanda til skattskyldra tekna hans, hvort sem þær eru fengnar í bænum eða ekki og hvort sem um er að ræða peninga eða fjármuni, sem metnir verða til peninga, svo sem tekjur:

a. Af sjávarútvegi, siglingum, verslun, verksmiðjuíðnaði, iðnaði, handiðn, jarðrækt eða sjerhverri annari atvinnu eða starfsemi; enn fremur allar tekjur, sem telja má endurgjald fyrir starfsemi í þágu vísinda, lista og bókmenta, eða fyrir vinnu, greiða eða aðstoð, hvernig sem henni kann að vera varið.

b. Af hverskonar leigu af fasteign eða lausafje, eða rjetti til að nota

fasteign eða lausafje annara án endurgjalds. Húsnæði það, sem eigandinn býr sjálfur í, telst honum til tekna, eftir þeirri leigu, sem hann hefði getað fengið fyrir það ef hann hefði leigt það öðrum.

c. Af embætti eða stöðu, svo sem föst laun, aukatekjur, embættisbústaður, landauragjald, jarðarafnot, endurgjald fyrir skrifstofukostnað (sbr. 7. gr. b. að því er snertir skrifstofukostnað embættismanna), enn fremur af eftirlaunum, biðlaunum, gjöfum, styrkveitingum, lifeyri, hverju nafni sem nefnist, próventu og öðru slíku.

d. Af vöxtum eða arði af hverskonar skuldabréfum, hlutabréfum og öðrum innlendum eða útlendum verðbréfum, af kröfum manna á hendur öðrum og af fje, er maður hefir lánað öðrum, utanlands eða innan, hvort sem er gegn veði eða skriflegri skuldbindingu eða ekki.

e. Af happdrætti, spilum, veðfje og öðru slíku.

Að því er snertir utanbæjarfjelög og þá skattgreiðendur, sem taldir eru í 3. gr. 2. lið, koma að eins þær tekjur til greina, sem nefndar eru í þeim lið.

6. gr.

Til tekna telst ekki:

a. Sá eignaauki, sem stafar af því, að fjármunir skattgreiðanda hækka í verði — hins vegar kemur ekki heldur til frádráttar tekjum, þótt slíkir fjármunir lækki í verði —, eigi heldur tekjur, sem stafa af sölu á eignum skattgreiðanda (þar með talin verðbrjef), nema slík sala falli undir atvinnurekstur hlutaðeigandi skattgreiðanda, t. d. fasteignasala sem atvinnurekstur, eða salan fer fram í gróðavonarskyni; þegar svo stendur á, telst verslunarhagnaðurinn af söluinni til tekna, og eins getur tap á söluinni komið til frádráttar tekjum skattgreiðanda.

b. Eignaauki, sem stafar af arftöku, fyrirframgreiðslu upp í arf, fallinn eða ófallinn, af giftingu, útborgun lífsábyrgðar, brunabóta og þess háttar.

c. Tekjur, sem stafa af eyðslu höfuðstóls eða lántöku.

d. Dagpeningar og endurgreiðsla ferðakostnaðar, hvorttveggja við vinnu í þarfir hins opinbera, sem er þess eðlis, að skattgreiðandi verður að dvelja utan bæjarins.

Eignaauki sá, sem um ræðir í staflíð a. og b., og eignarýrnun sú, sem verðrýrnun fjármuna leiðir af sjer, kemur þess vegna að eins til greina að svo miklu leyti sem arður sá, er eignirnar gefa, hefir aukist eða minkað, og þá að eins upphæð sú, sem arðsaukinn eða arðsrýrnunin nemur.

7. gr.

Þegar reikna skal skattskyldar tekjur ber að draga frá:

a. Þau gjöld, sem á árinu ganga til að afla teknanna, halda þeim við og tryggja þær, þar á meðal vextir af skuldum, er af atvinnu eða fyrirtæki stafa beinlínis, svo og aukautsvar, er lagt kynni að vera á atvinnu gjaldþegns, sem annarsstaðar er rekin.

b. Frá embættistekjum skrifstofukostnað og aðrar lögmæltar kvaðir, er embættinu fylgja.

c. Að því er snertir þau fjelög, sem heima eiga í bænum og nefnd

eru í 3. gr. 3. lið, ber að draga frá tekjunum 5% af innborguðu hlutafje eða stofnfje.

d. Samkvæmt kröfu skattgreiðanda ber enn fremur að draga frá þann hluta teknanna, sem aflað er í öðru bæjar- eða sveitarfjelagi og hann sannar að hann greiði af löglegt útsvar þar.

Ákveða má samkvæmt reglugerð þeirri, sem nefnd er í 41. gr., hvort og að hve miklu leyti ber að taka tillit til endurtryggingar, þegar ákveða skal skattskyldar tekjur útlendra ábyrgðarfjelaga.

Tekjur framleiðslufjelaga, samvinnufjelaga, pöntunarfjelaga og annara slikra fjelaga, sbr. 3. gr. 3. tölul., 2. másl., ákveður skattaráð þannig, að fjelaginu sje gert sem hreinar tekjur sá hundraðshluti af viðskiftaveltu fjelagsins það ár, sem skatturinn er miðaður við, sem telja má að samsvari hagnaði þeim, er fjelagsmenn hafa haft af starfsemi fjelagsins. Þessi hundraðshluti skal ákveðinn að fengnum upplýsingum stjórnenda fjelagsins um viðskiftaveltuna og þau önnur atriði, sem stjórnendurnir óska að gefa upplýsingar um, og má hann aldrei fara fram úr 10% af viðskiftaveltunni.

Tekjur þær, sem samkvæmt framanskráðu koma til greina við ákvörðun skatts, eru skattskyldar án tillits til þess, hvernig þeim er varið, þar af leiðandi jafnt hvort sem skattgreiðandi ver þeim sjer eða heimili sínu til viðurværis, til hjúabalds, til nytsemdar eða munaðar, til að afla sjer fjár, til umbóta á eignum sínum, færa út atvinnu sína eða arðsöm fyrirtæki, til gjafa eða á annan hátt, þar á meðal til lífsábyrgðar eða annarar persónutryggingar.

8. gr.

Tekjur hjóna, er samvistum eru, skulu saman taldar til skattgjalds, enda þótt sjereign sje eða sjeratvinna, enda ábyrgist bóndi skattgreiðslu. Rjett er bónda eða erfingjum hans að krefjast endurgjalds af konu eða erfingjum hennar á þeim hluta skattsins, er að rjettum tölum kemur á sjereign hennar eða sjeratvinnu.

9. gr.

Fyrir hvert barn, sem í byrjun þess almanaksárs, þegar skatturinn er lagður á, er yngra en 14 ára, ber að draga frá tekjunum kr. 150.00, ef börnin eru 1 eða 2, en 200 kr. fyrir hvert barn, sem er umfram tvö.

Hundraðsgjald það, sem greiða ber í skatt samkvæmt 1. gr., skal miða við tekjurnar eftir að það, sem talið er í þessari grein, er dregið frá þeim.

Nú verður maður eigi skattskyldur vegna frádráttar samkvæmt þessari gr., og skal hann þá eigi missa kosningarrjett eða kjörgengi í málefnum bæjarins af þeim sökum.

10. gr.

Skattinn ber að miða við tekjurnar næsta almanaksár á undan niðurfjöfnuninni, nema annað sje venjulegt rekstrarár í atvinnugrein hlutaðeiganda eða hann gefi sjálfur upp tekjur sínar og sýni jafnframt, að hann noti annað reikningsár en almanaksárið. Þegar þannig er ástatt getur skattaráðið látið það rekstrar- eða reikningsár, sem um er að ræða, koma í staðinn fyrir almanaksárið.

Niðurjöfnun skattsins.

11. gr.

Skattaráðið skal jafna niður tekjuskatti. Í ráðinu skulu vera 7 menn, formaður og 6 menn aðrir. Formaður skal skipaður af ráðherra, að fengnum tillögum bæjarstjórnar, og nefnist hann skattstjóri. Skal hann hafa að árslaunum 4000 kr. Hann annast allan undirbúning undir störf ráðsins og framkvæmdir fyrir þess hönd. Hann skal og skyldur til að annast önnur störf, sem snerta skattamál bæjarins, þau er fyrir hann kunna að vera lögð með lögum og reglugerðum. Skrifstofukostnað fær hann greiddan samkvæmt reikningi.

Af hinum 6 skattaráðsmönnum kýs bæjarstjórnin 2 til 6 ára og 2 varamenn, sem taka sæti í ráðinu í forföllum aðalmanna. Fer kosning þessara manna fram í nóvembermánuði og gildir til 6 ára í senn, þannig, að annar fer frá 3. hvert ár. Í fyrsta skifti ræður hlutkesti hvor frá skuli fara.

Hinir 4 skattaráðsmennirnir og 4 varamenn skulu kosnir almennum kosningum til 6 ára í senn, þannig, að 2 fari frá 3. hvert ár. Í fyrsta skifti ræður hlutkesti hverjir fara frá. Þessir skattaráðsmenn skulu og kosnir í nóvembermánuði. Kosningarrjett og kjörgengi til skattaráðsins hafa þeir bæjarbúar, sem kosningarrjett og kjörgengi hafa til bæjarstjórnarinnar, og skal kosningin fara fram og henni hagað á sama hátt og eftir sömu reglum eins og kosning til bæjarstjórnar.

Varamenn eru þeir, sem næstan atkvæðafjöldi fá þeim, sem kjörnir eru, og skal sú atkvæðatala ákveðin eftir sömu reglum sem atkvæðatala hinna kjörnu aðalmanna.

Það er borgaraleg skylda að taka við kosningu í skattaráð, og eru þeir einir undanþegnir þeirri skyldu, sem eru bæjarfulltrúar og þeir, sem eru undanþegnir skyldu að taka við kosningu í bæjarstjórn. Sá, sem hefir setið í skattaráði 6 ár, er eigi skyldur að taka við kosningu á ný, uns sex ár eru liðin frá því að hann gekk úr ráðinu.

Aðalmenn í skattaráði, utan skattstjóra, skulu fá 300 kr. þóknun árlega fyrir starfa sinn. Varamenn skulu fá 8 kr. þóknun fyrir hvern dag, er þeir eru að störfum í skattaráðinu.

Kostnaður við skattaráðið greiðist úr bæjarsjóði.

Formaður ákveður dag og stund fyrir fundi skattaráðsins. Til þess að skattaráð geti lagt á skatt eða kveðið upp úrskurð, svo að gilt sje, verður meira en helmingur skattaráðsmanna að vera viðstaddur.

Í skattaráðinu ræður afl atkvæða úrslitum. Ef atkvæði eru jöfn, ræður atkvæði formanns úrslitum.

12. gr.

Í yfirskattaráði eiga sæti 5 menn. Formaður ráðsins, er ráðherra skipar, skal hafa leyst af hendi fullkomið lagapróf, er veitir aðgöngu að embættum hjer á landi, er lögfræðingar eiga að skipa. Hina 4 skipar bæjarstjórn með hlutfallskosningu, 2 úr flokki bæjarfulltrúa og 2 utan bæjarstjórnar. Einn varaformaður og 4 varamenn skulu skipaðir á sama hátt, og taka þeir sæti í ráðinu í forföllum hinna. Skipun yfirskattaráðsmanna og varamanna fer fram í nóvember og

gildir til 6 ára í senn. Nú gengur bæjarfulltrúi, sem er í yfirskattaráði, úr bæjarstjórn, og kýs þá bæjarstjórnin annan bæjarfulltrúa í hans stað fyrir það, sem eftir er kjörtímabilsins. Sami maður getur eigi átt sæti í skattaráði og yfirskattaráði á sama tíma.

Það er borgaraskylda að taka við kosningu í skattaráð, og mega þeir einir undan skorast, sem óskýlt er að taka sæti í bæjarstjórn. Sá, sem setið hefir í yfirskattaráði í 6 ár, er eigi skyldur að taka við kosningu á ný, uns 6 ár eru liðin frá því að hann gekk úr ráðinu.

Yfirskattaráðsmenn, aðalmenn og varamenn, skulu fá 8 kr. þóknun fyrir hvern dag, er þeir eru að störfum. Kostnaður við skriftir og brjefasendingar greiðist eftir reikningi. Öll útgjöld greiðast úr bæjarsjóði.

Formaður ákveður fundarstað og fundartíma. Meira en helmingur yfirskattaráðsmanna þarf að vera á fundi, til þess að lögmætur úrskurður verði upp kveðinn.

Í yfirskattaráði ræður afl atkvæða. Ef atkvæði eru jöfn, ræður atkvæði formanns.

13. gr.

Auk skýrsla þeirra, er í lögum um manntal í Reykjavík getur, skal húseiganda eða umboðsmanni hans skylt að láta í tje skýrslu um alla þá, einstaklinga, stofnanir, fjelög, verslanir, atvinnufyrirtæki o. s. frv., sem í húsi hans eru. Skal skýrslan rituð á þar til gerð eyðublöð, er ákveðin verða með sjerstakri reglugerð, er bæjarstjórn semur og ráðherra staðfestir. Skattaráð lætur senda út eyðublöðin, en skila skal þeim aftur, útfylltum og undirrituðum, um leið og manntalsskýrslunum.

Nú flytst maður í hús eftir afhendingu áður nefndrar skýrslu, og skal húseigandi eða umboðsmaður hans þá senda skattstjóra skýrslu um það innan 8 daga. Á sama hátt skal tilkynna brottflutning úr húsi.

14. gr.

Að fengnum þessum skýrslum sjer skattstjóri um, að gerð sje skrá yfir þá menn, stofnanir og fjelög, sem skattskyld eru. Skrá þessi skal samin eftir fyrirmynd, er bæjarstjórnin ákveður, og skal lokið samningu hennar fyrir 31. des. næstan á eftir.

15. gr.

Fyrir 15. jan. ár hvert lætur skattaráðið senda öllum þeim, er vera kynnu skattskyldir, eyðublöð undir skýrsiu um tekjur þeirra og viðskiftaveltu, sbr. 3. gr. 3. lið. Bæjarstjórn býr til fyrirmynd að eyðiblöðum þessum, en ráðherra samþykkir. Skýrslur þessar skulu því næst sendar skattstjóra undirskrifadar fyrir 1. febrúar næst á eftir. Þó eiga þeir, sem lögum samkvæmt eru skyldir að halda verslunarbækur, rjett á að fresta því að afhenda skattskýrslu sína til loka febrúarmánaðar.

Enn fremur getur skattaráðið, samkvæmt umsókn, í sjerstökum tilfellum gefið skattgreiðendum enn frekari frest, ef þeir sanna, að þeir vegna alveg sjerstakra ástæðna við reikningsfærslu sína geti ekki gefið nákvæma skýrslu um tekjur sínar áður en greindir frestir eru liðnir.

Skattgreiðandi skal sjálfur eða fyrirsvarsmaður hans undirrita skýrslur þær, er í þessari grein segir.

16. gr.

Auk þess, sem segir í 15. gr., skal skattstjóri sjá um, að auglýst sje í tveim viðlesnum blöðum í Reykjavík, eigi seinna en viku fyrir 1. febrúar ár hvert, að skattaráðið byrji ákvörðun tekna gjaldenda 1. febrúar og jafnframt skora á menn að senda skattaráðinu skýrslur um tekjur sínar.

17. gr.

1. febrúar ár hvert eða næsta virkan dag þar á eftir, ef 1. febrúar er helgur dagur, byrjar skattaráðið ákvörðun skattskyldra tekna gjaldenda.

Fyrst skal ákveða tekjur skattaráðsmanna sjálfra, og ber hlutaðeiganda að vikja frá á meðan sú ákvörðun fer fram. Ekki mega skattaráðsmenn heldur taka þátt í skattmati fyrir ættingja sína í beinum ættlegg upp á við eða niður á við, maka sinn eða systkini.

Því næst eru rannsakaðar þær skýrslur skattgreiðenda, sem komið hafa. Ef ætla má, að slík skýrsla sje of lág, skal bjóða hlutaðeiganda að mæta á fundi ráðsins til að láta því í tje upplýsingar eða sannanir, og ákveður ráðið því næst tekjur hans, hvort sem hann hefir mætt eða ekki. Dvelji hann utanbæjar eða ef eigi er kunnugt um dvalarstað hans og hafi hann ekki umboðsmann hjer í bænum, sem ráðinu er kunnugt um, má hækka skattstofn hans, án þess að skylt sje að skora á hann að láta í tje frekari skýringar eða upplýsingar.

Því næst eru ákveðnar tekjur annara skattgreiðenda og skal, ef fullnægjandi upplýsingar og skilríki fyrir tekjum einstakra skattgreiðenda eru ekki fyrir hendi, styðjast við, hvað ætla má að framfærsla hans sjálfs og heimilis hans muni kosta, miðað við stærð þess og lifnaðarháttu og annað, sem kunnugt er um fjárhagsástæður hans, og hversu atvinnurekstur hans er arðsamur og yfirgripsmikill.

Ef skattaráðsmaður er ósamþykkur ákvörðun tekna einhvers eða þeim grundvallarreglum, sem skattaráðið hefir farið eftir, getur hann bókað mót-mæli sín í gerðabókina.

Þegar sjerstakar ástæður, svo sem veikindi, mannslát, erfiðar heimilisástæður og því um líkt, mælir með því, að skattgreiðanda sjeu ekki taldar til skatts allar skattskyldar tekjur hans, getur skattaráðið, samkvæmt umsókn, ákveðið hæfilegan frádrátt á skattskyldum tekjum hans. Slikar ákvarðanir skulu jafnan tilkynntar bæjarsjórn.

18. gr.

Allir embættismenn og aðrir, er opinber störf hafa á hendi, sömu-leiðis stjórnendur banka, váttryggingarfelaga, hlutafjelaga, lánsfelaga, sparisjóða og annara slikra stofnana, eru skyldir að gefa, í fyrirskipuðu, stuttu lörmí, allar þær skýrslur, er þeir geta í tje látið og mega verða skattaráðinu til leiðbeiningar við starf þess, svo sem skýrslur um starfslaun, skuldabréf, þinglesin veðskuldabréf, sparisjóðsinnieign, veðvottorð, fje ómyndugra o. s. frv.

19. gr.

Ákvörðun tekna skal lokið fyrir 10. mars og skal þá jafnframt lokið útreikningi skattsins fyrir hvern gjaldanda, eins og hann mundi verða samkvæmt ákvæðum 1. gr., og samlagningu skattupphæðar allra skattgreiðenda. Skal skattaráðið síðan ákveða hreyfitölu þá, er nota skal samkvæmt ákvæðum 2. gr., þannig, að samtölu-upphæðin á skatti allra skattgreiðenda verði 5—10% hærri en skatturinn allur er áætlaður af bæjarstjórn i fjárhagsáætlun þeirri, er gildir fyrir yfirstandandi skattár. Skal síðan gerður fullnaðarútreikningur á skattinum og tekjuskattskráin samin i samræmi við þetta, samkvæmt fyrirmynd, er bæjarstjórnin setur, og skal því lokið fyrir 15. mars. Þann dag skal leggja fram, samkvæmt auglýsingu, sem áður hefir verið birt, skrá yfir ákvörðun tekna þeirra skattgreiðenda, sem ekki hafa gefið skýrslu sjálfir eða ekki sent slíka skýrslu i tæka tíð. Skrá þessi skal liggja frammi á hentugum stað bæjarbúum til sýnis. Á þessa skrá ber einnig að taka þá, sem skattskyldir eru samkvæmt 3. gr. 3. lið, án tillits til, hvort þeir hafa sent skýrslu eða ekki. Samtímis ber að senda þeim, er sent hafa skýrslu, sem ekki hefir verið tekin til greina, sjerstaka tilkynningu þar að lútandi, og skal þess jafnframt getið, hversu miklar tekjur þeim hafa verið gerðar. Ekki má birta skrá þessa nje hluta af henni i blöðum eða á annan hátt.

I síðasta lagi 23. mars skal skattaráðið senda borgarstjóra staðfest afrit af tekjuskattskránni til notkunar við innheimtu skattsins.

Frá 15.—31. mars er þeim, sem teknir hafa verið á þessar skrár, heimilt að bera fram kærur sínar viðvikjandi þeim ákvörðunum, sem snerta þá sjálfa. Á sama tíma er sjerhverjum heimilt að kæra það, ef skattskyldum manni hefir verið slept af skránni eða tekjur hans metnar of lágt, svo og hver önnur atriði, sem að einhverju leyti snerta ákvörðun skattsins.

Kærur skal senda skattaráðinu skriflega, og getur hlutaðeigandi krafist þess, að honum verði veitt tækifæri til að gefa munnlega frekari skýringar, sem hann kann að vilja láta i tje. Ber þá að taka slíka kröfu til greina.

20. gr.

1. apríl, eða næsta virkan dag, svo og næstu daga, heldur skattaráðið, ef með þarf, fund, einn eða fleiri, til að rannsaka kærur þær, sem fram hafa komið. Á fund þennan skal boða þá, sem óskað hafa að bera fram frekari skýringar og upplýsingar, sem þeim kann að þykja ástæða til. Hafi komið fram umkvörtun um, að skattskyldum manni hafi verið slept eða tekjur hans taldar of lágt, ber bæði að skýra skattgreiðanda og þeim, sem kært hefir, frá, hve nær þeir skuli mæta fyrir skattaráðinu i tilefni af þessu, ef þeir óska þess.

Þegar skattaráðið hefir rannsakað kærur þær, sem fram hafa komið, ákveður það, hvaða breytingar gera skuli á ákvörðun tekna.

Það sendir þeim, sem skattur hefir verið lagður á eða hann hækkaður á, og þeim, sem sent hafa kærur, sem ekki hafa verið teknar til greina að öllu leyti, skriflega tilkynningu þar að lútandi; einnig skýrir það þeim frá, að þeim sje heimilt, ef þeim sýnist svo, að kæra til yfirskattaráðs, að sú kæra verði að vera skrifleg og að hana verði að senda til yfirskattaráðs innan 14 daga. Skýrsla um úrskurði skattaráðsins á kærum skal jafnframt send borg-

arstjóra. Því, sem um ræðir í grein þessari, skal skattaráðið hafa lokið fyrir 1. maí.

21. gr.

Ef einhver skattgreiðandi vill ekki hlita úrskurði skattaráðs um kæru sína, getur hann áfrýjað úrskurðinum til yfirskattaráðs, ef hann gerir það innan 14 daga frá því að skattaráðið hefir sent honum tilkynningu um úrskurð sinn á kæru hans. Enn fremur getur bæjarstjórn áfrýjað úrskurði skattaráðsins til yfirskattaráðsins, ef hún gerir það innan 14 daga frá því að henni barst skýrsla skattaráðs um úrskurð þess á kærnum.

22. gr.

Yfirskattaráðið úrskurðar áfrýjunarkætur þær, er fram hafa komið á rjettum tíma. Áfrýjunarkæran skal vera skrifleg og rökstudd og afrit af úrskurði skattaráðsins skal fylgja kærinni, svo og önnur málsskjöl, er skýrt geta málið.

Óski gjaldandi, er kærir, að mæta sjálfur fyrir yfirskattaráðinu til þess að gefa munnlega skýringu, á hann að gefa það til kynna í sjálfri kærinni, og skal þá veita honum kost á því. Þegar yfirskattaráð álitur nauðsynlegt, getur það kvatt á sinn fund formann skattaráðs, eða, hafi hann forföll, einhvern annan meðlim ráðsins; við rannsókn mála, er fram koma frá bæjarstjórn, skal ráðið kveðja til fundar formann skattaráðs.

Ef yfirskattaráðsmaður hefir sjálfur áfrýjað kæru, ber honum að vikja frá meðan ákvörðun er tekin um þá kæru. Yfirskattaráðsmenn mega eigi heldur taka þátt í úrskurði á kærnum út af skattmáti fyrir ættingja þeirra sjálfrá i beinan ættlegg upp á við eða niður á við, maka þeirra eða systkini.

23. gr.

Yfirskattaráð skal hafa kveðið upp úrskurð fyrir lok júnimán., og er sá úrskurður fullnaðarúrskurður um ákvörðun tekjuhæðar. Ágreining um skattskyldu má bera undir dómstólana.

Frá úrskurði yfirskattaráðs skal skýra bæði kæranda og skattaráði. Skattaráðið skal leiðrjetta skattskrána og gefa skattheimtumanni bæjarins nauðsynlegar skýrslur um það.

Fjölgun og burtför gjaldenda.

24. gr.

Nú hefir skattþegni verið slept þegar almenna skattmátið fór fram, og skal þá ákveða skatt hans sjerstaklega, samkvæmt lögum þessum. Sama er um þá, er flytjast til bæjarins eða verða á annan hátt skattskyldir eftir að almennu skattmáti það ár er lokið.

25. gr.

Nú deyr skattþegn eða flytst búferlum úr bænum, eða fjelagi (sbr. 3. gr. 3. lið) er slitið eða það hættir skattskyldri starfsemi í bænum, og fellur

skattskyldan þá niður frá lokum þess skattmissiris. En skattmissiri telst frá 1. jan. til 30. júní og frá 1. júlí til 31. des.

Dánarbú og þrotabú gjalda þann skatt, er hinn látni eða þrotamaðurinn átti að gjalda fyrir það skattmisseri, er hann ljétst á eða þrotabúsmeðferðin byrjaði.

Nú hefir fjelag, skattskylt samkv. 3. gr. 3. lið, flutst burt úr bænum, án þess að skattskyldan sje þó niður fallin, og er skattaráði þá rjett að meta skatt þess af nýju, ef þörf gerist, enda skal byggja á upplýsingum þeim, er fram hafa komið áður en almenna skattmatið fór fram.

26. gr.

Bæjarstjórninni skal heimilt að lækka eða gefa alveg eftir skatt þann, er lagður er á gjaldanda samkvæmt lögum þessum, ef vitneskja fæst um, að atvik þau, sem gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein 17. greinar, hafi komið fyrir, eftir að skattmatið fór fram.

Innheimta skattsins.

27. gr.

Gjalddagar skattsins eru 1. apríl og 1. október, og skal í hvert sinn greiða helming skattsins. Bæjargjaldkerinn sjer um innheimtu skattsins.

Nú liður mánuður frá gjalddaga, og skal bæjargjaldkeri þá beiðast lög-taks til innheimtu skattinum.

Enginn gjaldandi getur, með því að kæra skattmatið, komist hjá þeirri skyldu að greiða á rjettum tíma þann hluta skattsins, er þegar er fallinn í gjalddaga, nema yfirskattaráð hafi áður gefið úrskurð um að lækka skuli skattinn.

Þegar yfirskattaráð hefir breytt skattmatinu skal leiðrjetta upphæðina, sem hinn einstaki gjaldandi skal greiða, með því að auka við eða draga frá skattinum fyrir næsta skattgjaldstímabil og einnig, ef þörf gerist, með því að endurgreiða það, sem þegar er greitt, eða hluta af því.

Refsiákvæði.

28. gr.

Hver sá, er vanrækir að telja fram tekjur sínar samkvæmt fyrirmælum laga þessara, missir rjettinn til að kæra yfir mati þeirra til skatts, nema hann sanni, að skattmatið sje meira en 25% hærra en hinar rjettu tekjur. Sje mis-munurinn meiri en 25%, skal hann greiða skatt af hinum rjettu tekjum, að viðbættum 15%.

Ákvæðum laga þessara um viðurlög fyrir vanrækslu á framtali þarf þó eigi að beita, ef skattaráð telur skattþegn hafa rjettlætt fyllilega aðferð sína.

29. gr.

Nú skýrir maður visvitandi rangt frá einhverju því, er máli skiftir um

tekjuskatt hans, og skal hann þá sekur um alt að því tífalda skattupphæð þá, er undan var dregin.

Nú verður slíkt uppvíst við meðferð dánarbús, og skal greiða þá úr búinu tvöfalda þá upphæð, er á vantar.

Skiftarjettur og executores testamenti eru skyldugir, þegar lokið er uppgerð á tekjum og gjöldum búsins, að gefa skattaráði skýrslu um fjármuni þá, er hinn látni hefir látið eftir sig, svo framarlega sem þeir nema ekki minna en 3000 kr. Við vanrækslu þessarar skyldu getur stjórnarráðið lagt dagsektir, uns henni er fullnægt.

Brot á ákvæðum 13. gr. varða alt að 500 kr. sekt.

30. gr.

Skattaráðsmönnum og yfirskattaráðs, skattheimtumanni og borgarstjóra, svo og aðstoðarmönnum þeirra og bæjarfulltrúum, er bannað, að viðlagðri ábyrgð, eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um embættis- og sýslunarmenn, að skýra óviðkomandi mönnum frá því, er þeir komast að, sökum starfa síns, um efnahag skattþegna.

Ef maður annars birtir nokkuð það, sem bannað er að birta i lögum þessum, þá skal hann sæta sektum, alt að 1000 krónum.

31. gr.

Nú skorast einhver undan því að láta af hendi skýrslur þær, er í 18. gr. segir, og sker ráðherra þá úr ágreiningi um það efni, og getur hann, ef þörf þykir, lagt við dagsektir, uns skyldunni er fullnægt. Þó getur sá, er hlut á að máli, skotið málinu til dómstólanna áður 14 dagar sjeu liðnir frá birtingu úrskurðarins.

Nú hefir skattaráð eða yfirskattaráð eigi framkvæmt störf sín samkvæmt lögum þessum áður lögmæltur tími sje liðinn, og er ráðherra þá rjett að skylda þau til þess, að viðlögðum hverjum einstökum manni í ráðinu dagsektum, enda komi eigi fram lögmætar afsakanir.

Við vanrækslu á skyldu þeirri, er í 28. gr. 3. málsg. greinir, getur ráðherra og lagt dagsektir, uns skyldunni er fullnægt.

32. gr.

Mál út af brotum á ákvæðum 30. gr. 1. málsg. og 31. gr. laga þessara skulu sæta sakamála meðferð. Mál út af brotum þeim, er í 29. gr. og 30. gr. 2. og 3. mgr. segir, skulu sæta meðferð sem opinber lögreglumál. Refsimál, er fara skal með sem opinbert lögreglumál, skal eigi höfða, nema sá, sem hlut á að máli, skattaráð, yfirskattaráð, bæjarstjórn eða ráðherra, krefjist þess.

33. gr.

Sektir, er ráðherra úrskurðar eða á falla samkvæmt dómi i opinberu lögreglumáli eða sátt, renna i bæjarsjóð, enda má aðfór gera til innheimtu sektanna.

II. kafli.

Um lóðargjald.

34. gr.

Af öllum lóðum, bygðum og óbygðum, í lögsagnarumdæmi Reykjavíkurkaupstaðar (sbr. þó 37. og 38. gr.) skal greiða gjald í bæjarsjóð, er nefnist lóðargjald, og nemi einni krónu af hverjum hundrað krónum af virðingarverði lóðarinnar.

Um næstu fimm ár eftir að lög þessi koma til framkvæmda greiðist að eins þriðjungur framangreinds gjalds af lóðum eða lóðahlutum, sem eigandi sannar að teknar hafi verið til afnota sem matjurtagarðar eða fiskverksunarreitir fyrir 1. janúar 1918, á meðan þær eru notaðar á sama hátt. Bæjarstjórnin getur framlengt frest þennan um önnur 5 ár, svo og ákveðið, að gjaldákvæði þetta skuli einnig ná til lóða eða lóðahluta, sem síðar hafa verið teknar til matjurtaræktunar, þó svo, að ákvæðið gildi aldrei lengur en til loka tímabila þeirra, sem tiltekin eru í grein þessari.

35. gr.

Lóðargjaldið greiðist af virðingarverði lóðarinnar sjálfrar, án mannvirkja þeirra, sem gerð hafa verið á lóðinni.

36. gr.

Lóðargjaldið greiðist af verði því, sem lóðirnar eru metnar 10. hvert ár af lögskipaðri fasteignamatsnefnd, sbr. lög nr. 22, 3. nóv. 1915. Ef lóðir myndast milli tveggja reglulegra fasteignamata, 10. hvert ár, t. d. með því að erfðafestulandi sje breytt í byggingarlóð, skal verð lóðarinnar ákveðið til bráðabirgða með mati samkvæmt lögum nr. 59, 3. nóv. 1915, um mat á lóðum og löndum í Reykjavík. Skal leggja það mat til grundvallar fyrir upphæð lóðargjaldsins, þar til lokið er næsta reglulegu fasteignamati.

37. gr.

Undanþegnar lóðargjaldi eru allar lóðir bæjarsjóðs og hafnarsjóðs, lóðin undir dómkirkjunni og kirkjugarðar. Af lóðum þeim, sem sú kvöð hefir verið lögð á eða kann að verða lögð á, að eigi megi nota þær allar sem byggingarlóðir, skal að eins greiða lóðargjald af svo miklu af lóðinni, sem leyft er að nota sem byggingarlóð.

38. gr.

Af erfðafestulöndum greiðist lóðargjald eftir reglum þeim, sem hjer fara á eftir.

1. Undanþegin lóðargjaldi eru erfðafestulönd, sem látin hafa verið á erfðafestu með þeim skilmálum, að notanda sje skylt að láta af hendi erfðafesturjett sinn að nokkru af landinu eða því öllu ókeypís eða gegn fyrirfram ákveðinni borgun, hve nær sem bæjarstjórnin þarfnast þess handa bænum eða öðrum.

2. Nú ákveður bæjarstjórn, að erfðafestulandi megi breyta í byggingarlóð, og skal þá greitt af þeim hluta lóðargjald frá næstu áramótum eftir, enda skal lóðin metin samkvæmt 36. gr., og fellur þá burt erfðafestugjald af þeim hluta frá sama tíma.

Lóðargjaldið reiknast að eins af $\frac{4}{5}$ hlutum verðmætis hins byggingarhæfa lands, uns gjalddagi er kominn á þeim $\frac{1}{5}$ hluta, sem greiða ber í bæjarsjóð.

39. gr.

Gjalddagi lóðargjaldsins er 1. apríl og 1. október ár hvert, og greiðist helmingur gjaldsins í hvert sinn.

40. gr.

Fyrir lóðargjaldi má gera lögtað í hinni gjaldskyldu lóð, samkvæmt lögum 16. desember 1885, og hefir það í tvö ár frá gjalddaga forgöngurjett þann, sem skattgjöld til landssjóðs hafa að lögum.

III. kafli.

Ýms ákvæði.

41. gr.

Ráðherra getur gefið út, að fengnum tillögum bæjarstjórnar, leiðbeiningar um skilning á lögum þessum, um nánari ákvörðun skattskyldra tekna og störf skattaráða.

42. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1919.

Tekjuskattsmat samkvæmt lögum skal fara fram í fyrsta skifti 1. febrúar 1920 og tekjuskattur og lóðargjald greiðast samkvæmt þeim í fyrsta skifti 1. apríl 1920.

43. gr.

Þegar tekjuskattur er lagður á í fyrsta skifti samkvæmt lögum þessum er skattaráðið eigi bundið við takmörkun þá, sem um getur í 2. gr., á hreyfistölu hundraðstalna þeirra, er 1. gr. ræðir um.

44. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin þau lagaákvæði, er hjer segir: 7., 8. og 9. gr. laga nr. 86, 22. nóv. 1907, um breyting á tilskipun 20. apríl 1872, um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík.

21., 22. og 23. gr. 2. málgr. í tilskipun 20. apríl 1872, um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík.

Lög nr. 18, 19. október 1877, um bæjargjöld í Reykjavíkkaupstað, svo og önnur lagafyrirmæli, er koma í bága við lög þessi.